

Sig nærmer tiden

Jævnt og stille, men ikke for langsomt

Soprano
1. Sig nær-mer ti - den, da jeg må væk, jeg hø-rer vin - te-rems stem - me;
3. Jeg skul - le sjun - get lidt mer må - ske - må-ske vel og - så lidt bed - re;

Alto
1. Sig nær-mer ti - den, da jeg må væk, jeg hø-rer vin - te-rems stem - me;
3. Jeg skul - le sjun - get lidt mer må - ske - må-ske vel og - så lidt bed - re;

Tenor
1. Sig nær-mer ti - den, da jeg må væk, jeg hø-rer vin - te-rems stem - me;
3. Jeg skul - le sjun - get lidt mer må - ske - må-ske vel og - så lidt bed - re;

Bass
1. Sig nær-mer ti - den, da jeg må væk, jeg hø-rer vin - te-rems stem - me;
3. Jeg skul - le sjun - get lidt mer må - ske - må-ske vel og - så lidt bed - re;

S.
thi og - så jeg er kun her på træk og ha-ver an - den - steds - hjem - me.
men mør-ke da - ge jeg måt - te se, og stor-men rev - mi - ne fjed - re.

A.
thi og - så jeg er kun her på træk og ha-ver an - den - steds - hjem - me.
men mør-ke da - ge jeg måt - te se, og stor-men rev - mi - ne fjed - re.

T.
thi og - så jeg er kun her på træk og ha-ver an - den - steds - hjem - me.
men mør-ke da - ge jeg måt - te se, og stor-men rev - mi - ne fjed - re.

B.
thi og - så jeg er kun her på træk og ha-ver an - den - steds - hjem - me.
men mør-ke da - ge jeg måt - te se, og stor-men rev - mi - ne fjed - re.

(2. Jeg vidste længe, jeg skal herfra;
det hjertet ikke betynger,
og derfor lige glad nu og da
på gennemrejsen jeg synger.)

(6. Tit ligevel til en smule trøst
jeg ud af fængselet titter
og sender stundom min vemodsrøst
med længsel gennem mit gitter)

4. Jeg ville gerne i Guds natur
med frihed spændt mine vinger,
men sidder fast i mit snævre bur,
det alle vegne mig tvinger.

(7. Lyt og, o vandrer, til denne sang,
lidt af din vej du hidtræde!
Gud véd, måske det er sidste gang,
du hører livsfangen kvæde.)

5. Jeg ville gerne fra højen sky
udsendt de gladere sange;
men blive må jeg for kost og ly
en stakkels gældbunden fange.

8. Mig bæres for, som ret snart i kvæld
at gitterværket vil briste;
thi kvindre vil jeg et ømt farvel;
måske det bliver det sidste.